

A.K.A.(Also Known As)

de Daniel J. Meyer

Traducere: Luminița Voina-Răuț

Aquesta traducció ha estat realitzada amb el suport de l'Institut Ramon Llull.

Personaj: Carlos, între 16 și 25 de ani

Note pentru lectură și reprezentare

Piesa, fiind scrisă pentru a fi reprezentată în Catalonia, folosirea alternativă a limbii spaniole și a celei catalane reflectă registrele idiomatice specifice diferitelor voci din text. Montarea integrală în orice altă limbă va trebui să păstreze aceeași expresivitate și aceleași particularități.

Spațiile goale indică tăceri sau faptul că personajul ascultă o întrebare, la care răspunde imediat apoi.

Montare: se recomandă ca actorul să fie înconjurat de public sau să se afle cât mai aproape de acesta.

Scena 1

Carlos, protagonistul, se află, poate, în public.

- Carlos, mă numesc Carlos.
 - Nu știu.
 - Nu știu. Mi-a zis profa de literatură să vin. Așa că, iată-mă...
 - Nu știu. Am mai zis-o o dată!
 - Nu, n-am chef să vorbesc.
 - Da, sunt supărat.
 - Fiindcă nu trebuia să fiu aici. Da, sunt OK.
-

(Către public, așa, în general). Sunt supărat. Da'-i ceva trecător. Nu-s un tip supărăcios. Viața e una singură să tre' să te bucuri de ea. Nu-i așa? *(Către cineva din public).* Mișto tunsoarea ta!

Sunt un om fericit. Am 15 ani și n-am de ce să mă plâng. Stau într-o casă ca lumea și ai mei... îmi freacă ridichea ca toți babacii, da'-s de comitet în general.

Merg la școală, mă plictisesc și-apoi vin acasă. Dup-aia mai ard gazu' prin parc cu colegii, iar pe-urmă fac temele date de profa de mate. Că dă mereu teme aia de mate. Celalalte-s profe de găscă sau te trec oricum clasa. În ultima vreme profii te trec clasa și...

mi-e OK așa. Adevăru-i că-s unii colegi care-o fac rău de oaie și... totuși trec. Normal. Amărăți.

Sunt un elev bun, în general. Cu excepția sportului, fiin'că... pff... treaba asta cu alergatu' și sportu'... nu prea ține. Să alerg, să transpir nu-s de mine și... eu-s bine așa cum sunt (*cuiva din public*) sau nu?

Îmi place să joc fotbal, da' nu prea mult; sportul nu-i punctu' meu forte. Ne obligă să ne echipăm și mi-e așa o silă, pfff... (*Face un semn, cu degetul în jos*).

Așa că joc, da' în hainele mele și când văd că transpir, mă opresc. Îi zic mereu profei că mă simt groaznic. Și-atunci îmi aruncă o privire de-aia criminală, o față de-aia de "procesează informația, că să vezi ce-ți fac eu acu'", față care zice că te-am prins cu minciuna, da'... și ce-o să zică, mă rog frumos?

- Hai, Juan Carlos. Întoarce-te pe teren și aleargă mai departe.

Da, îmi zice „Juan Carlos” sau cum îi vine atunci, pe moment. Și-o fi închipuind că toți elevii ei au nume compuse... Deși eu mă numesc Carlos și-atât. Nu mă deranjează, da' ea...

- Mă cheamă Carlos.

- OK, José Carlos.

Și-apoi îmi face un semn, să merg să m-așez și să mă odihnesc. (*Reproduce gestul*).

Zilele trecute mi-a zis că asta mi se întâmplă fiin'că fumez.

“Poftim?” Am negat categoric. De ce să-mi scoată ochii gagica... că fumez?

Mi-a zis că duhnesc a tutun și că data viitoare o să le zică alor mei. Aiurea! Stau pe tușă și-mi privesc colegii alergând. Pe fete le lasă mereu să termine înainte. Ori să țopăie și alte alea, fiin'că cică și țopăitul e mișcare, exercițiu. Pe bune?!? Asta-i mult mai mișto. Vreau și eu să dansez! (*Face câțiva pași*). Da' eu nu, să stau în banca mea și mă uit cum dansează și cum joacă ăia fotbal. Cretini!

Uite-l și pe Martí. Nu-nțeleg ce face *idiotu' ăla* alergând așa, de colo-colo. E tare să-l vezi fugind așa, fără s-atingă mingea și fără s-o privească; cum ajunge tipu' dintr-o parte într-alta, dintr-o parte în alta...

(*Altcuiva, din public*) Nu! Nu te mai holba așa la mine! Crezi că-s aici fiindcă-s ăla, neintegratu'? Ăla *friky*, ciudatu' clasei?

Uite care-i treaba. Destul mă scoate din minți faptul că-s chemat la ședințele astea, dar... fiin'că eu n-am nimic de zis și mi-e nu știu cum să vin așa și să n-am nimic de explicat. Asta-i tot.

- Mulțumesc.
- Da, aș rămâne să ascult poveștile colegilor mei.

Cea care se ocupă de ședințele astea e foaaaaarte pisăloagă. O tipă mișto, da' pisăloagă.

Se înțelegea bine cu maică-mea. Mergeau împreună la sală sau ceva de genu' ăsta *și-așa s-au împrietenit.*

Gata ședința. Plec acasă.

- Bună, mamă!
- Da, totu-n regulă!
- Da. Anunță-mă când e gata cina!

Mă încui în camera mea. Dau drumu' la muzică.

Și dansez.

Muzică. Cântă și dansează.

Scena 2

Sunt la mine-n cameră, mă tolănesc pe pat și mă uit în mobil. Ai mei sunt destul de mișto și mă lasă să stau pe mobil și să-mi văd de-ale mele, nu se bagă-n viața mea. E drept că nici eu nu le dau motive să se bage. Am note bune sau mă rog, rezonabile. N-am nimic cu nimeni (*se îndreaptă către același spectator de dinainte*) oricât ai crede tu că da.

Pe bune. (*Râde.*) N-am nimic cu nimeni și am destui colegi. N-am probleme nici cu drogurile, (*către spectator*) deși tu crezi că am; un trabuc din când în când, da' nu pipez ca turcu', oricum nu singur și nu trag spirtoase. Uneori, cu prietenii... (*spre spectator*) exact ca tine, (*spre alți spectatori*) sau ca tine sau ca el.

În pat scot mobilu'. Și-mi descarc aplicația. Zic că mă cheamă Chema, că acum Tinder e și pentru tineri. E beton, ce mai! Uau... Mult mai tare decât căcatu' pe care-l foloseam înainte. Lângă casă-s multe gagici. Pe majoritatea le știu, fiindcă-s vecine, altele-s colegi de școală. La naiba! E toată lumea acolo, nene! (*Altui spectator, din public*) Și tu ai aceeași problemă? Le știi pe toate?

Ca poreclă să-mi dau... (*Altuia din public*) Crezi că-ți spun ție? Ești cu capu' sau ce-ai? Nu vreau să știi cine-s eu... Și nici nu-mi pun poza. Doar una în care-s în profil și... ies *mișto de tot*: cu pieptul gol și bombat, să se vadă bine de tot.

Pe mobil.

Gagix, like.

Blondina, like.

Pe *nicicând*!

Frumoaso.

Îmi place.

Nu!

Nu! Nu-mi place.

Orcazo de Mordor.*

Mmm... Mai departe.

Uau!

Bip.

Bună, k faci, gagix?

Bună. OK. Tu?

OK. După ce te-am văzut, mai bine. Ai + poze?

Da. Tu?

Îmi trimiți?

Mai întâi tu.

Foto cu mine în slip de baie. (*Poză.*)

Foto cu mine și băieții. (*Poză.*)

Eu-s ăla din dreapta!

Ba nu. Celălalt!

Și-am stat toată seara de vorbă.

* *Orcazo de Mordor* – Un personaj din desenele animate (n.tr.)

- La cinăăăăă!
- Vin imediat!

Maică-mea, care mă cheamă la masă.